

พระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2518
เป็นปีที่ 30 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่ รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการ ฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติ ไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับ บทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา" หมายความว่า บุคคลซึ่งรับราชการ โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนในส่วน ราชการสังกัด รัฐสภา

"ประธานรัฐสภา" หมายความว่า ประธานรัฐสภาตามบทบัญญัติ แห่งรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้มีสภานิติ บัญญัติสภาเดียว ให้ หมายความว่าถึงประธานแห่งสภานั้น

"รองประธานรัฐสภา" หมายความว่า รองประธานรัฐสภาตาม บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้ มีสภานิติบัญญัติสภา เดียว ให้หมายความว่าถึงรองประธานแห่งสภานั้น

"รัฐสภา" หมายความว่า สภาซึ่งทำหน้าที่นิติบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้มีสภานิติบัญญัติสภา เดียว ให้หมายถึงถึงสภานั้น

มาตรา 5 ให้ประธานรัฐสภารักษาราชการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด 1

คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

มาตรา 6 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการ ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา" เรียกโดยย่อว่า "ก.ร." ประกอบด้วย ประธานรัฐสภาเป็นประธานกรรมการ รองประธานรัฐสภาเป็นรองประธานกรรมการ

เลขาธิการ ก.พ. เลขาธิการวุฒิสภา เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐสภาเลือกมีจำนวนไม่เกินแปดคน เป็นกรรมการ ในกรณีที่ มีสองสภา ให้แต่ละสภาเลือกสภาละไม่เกินสี่คน

ให้ประธานรัฐสภาแต่งตั้งเลขาธิการวุฒิสภาหรือเลขาธิการสภาผู้แทน ราษฎรคนใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ก.ร.

[มาตรา 6 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535]

มาตรา 7 ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 6 ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ ต้องห้ามดังต่อไปนี้

(1) เคยรับราชการ ในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือตำแหน่งเทียบเท่า มาแล้ว หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการข้าราชการ ประเภทใดประเภทหนึ่ง มาแล้ว

(2) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ข้าราชการ การเมือง ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง สมาชิกรัฐสภา กรรมการพรรค การเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

[มาตรา 7 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535]

มาตรา 8 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ สามปี

[มาตรา 8 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535]

มาตรา 9 เมื่อตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงเพราะออกจาก ตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 8 หรือเพราะพ้นจาก ตำแหน่งตามมาตรา 11 ให้รัฐสภาเลือกตั้งผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม มาตรา 7 ขึ้นแทนภายใน สามสิบวัน นับแต่วันตำแหน่งว่าง หรือวันเปิดสมัย ประชุมรัฐสภา แล้วแต่กรณี

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับสำหรับกรณีที่ตำแหน่งว่าง เพราะการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 11 และวาระของ กรรมการที่เหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หรือเมื่อรัฐสภาสิ้นอายุ หรือถูกยุบ

ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่ง ได้รับเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างเพราะ พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 11 อยู่ในตำแหน่งตามวาระ ของกรรมการซึ่ง ดนแทน

รัฐสภาอาจเลือกตั้งกรรมการซึ่งออกจากตำแหน่งให้เป็นกรรมการ อีกได้

มาตรา 10 ในการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการ ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่ประธานรัฐสภากำหนด

[มาตรา 10 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535]

มาตรา 11 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 8 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(1) ตาย

(2) ลาออก

(3) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 7

มาตรา 12 การประชุมของ ก.ร. ต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในระหว่างที่รัฐสภาสิ้นอายุหรือถูกยุบ ให้ประธานรัฐสภาและ รองประธานรัฐสภาดำรงตำแหน่งประธาน ก.ร. และรองประธาน ก.ร. อยู่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงแต่งตั้งประธานรัฐสภาและรองประธานรัฐสภาใหม่ แล้วจึงให้พ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงเพราะออกตามวาระ ในระหว่างที่รัฐสภาสิ้นอายุหรือถูกยุบ องค์ประชุมของ ก.ร. ต้องมีกรรมการ มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการที่เหลืออยู่

มาตรา 13 นอกจากอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.ร.มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย คือ

- (1) ควบคุมดูแลให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (2) ติความและวินิจฉัยปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้พระราชบัญญัตินี้
- (3) ออกกฎ ก.ร. หรือระเบียบ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัตินี้ กฎ ก.ร. เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้
- (4) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
- (5) รักษาทะเบียนประวัติข้าราชการฝ่ายรัฐสภา
- (6) ควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามกฎหมาย ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา 14 ก.ร.มีอำนาจตั้งอนุกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา เรียกโดยย่อว่า "อ.ก.ร." เพื่อทำการใด ๆ แทนได้
ให้นำความในมาตรา 12 มาใช้บังคับแก่การประชุมของอนุกรรมการ โดยอนุโลม

หมวด 2

บททั่วไป

มาตรา 15 ข้าราชการฝ่ายรัฐสภามี 2 ประเภท

- (1) ข้าราชการรัฐสภาสามัญ ได้แก่ผู้ซึ่งรับราชการในตำแหน่งประจำ โดยได้รับเงินเดือนในอัตราสามัญ และได้รับแต่งตั้งตามที่บัญญัติไว้ในหมวด 3
- (2) ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ได้แก่ผู้ซึ่งรับราชการใน ตำแหน่งการเมืองของรัฐสภา

มาตรา 16 วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุด ราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ให้เป็นไปตามที่ ก.ร.กำหนด

[มาตรา 16 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535]

มาตรา 17 เครื่องแบบของข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ให้เป็นไปตาม กฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้ประธานรัฐสภาวางระเบียบว่าด้วยการแต่งกาย ของข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

มาตรา 18 การขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้แก่ข้าราชการ ฝ่ายรัฐสภา ให้ ก.ร. พิจารณาตามระเบียบว่าด้วยการนั้น และให้ประธานรัฐสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อขอพระราชทาน

มาตรา 19 ข้าราชการฝ่ายรัฐสภามีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญตาม กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือน

หมวด 3

ข้าราชการรัฐสภาสามัญ

มาตรา 20 การกำหนดตำแหน่ง การให้รับเงินเดือนและการให้ ได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้นำกฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการพลเรือน ในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้ บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ คำว่า "ก.พ." ให้หมายถึง ก.ร. และคำว่า "ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการ ปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อ นายกรัฐมนตรี" ให้หมายถึงส่วนราชการที่มีฐานะ เป็นกรม และมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อ

ประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี

[มาตรา 20 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535]

มาตรา 20 ทวิ [เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521 และยกเลิกโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535]

มาตรา 21 อัตราเงินเดือนและอัตราเงินประจำตำแหน่งของ ข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ในส่วนที่เกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและอัตราเงินประจำตำแหน่งมาใช้บังคับโดย อนุโลม ทั้งนี้ คำว่า "ก.พ." ให้หมายถึง ก.ร. และคำว่า "ส่วนราชการ ที่มีฐานะเป็นกรม และมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ ขึ้นตรงต่อ นายกรัฐมนตรี" ให้หมายถึงส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และมี หัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อ

ประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี

การจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้แก่ข้าราชการรัฐสภา สามัญให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

เพื่อประโยชน์ในการออมทรัพย์ของข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้นำ กฎหมายและระเบียบว่าด้วยการหักเงินเดือนข้าราชการไว้เป็นเงินสะสม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

[มาตรา 21 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535]

มาตรา 22 การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภา สามัญ ต้องบรรจุจากผู้สอบแข่งขันได้ เว้นแต่การบรรจุผู้รับทุนของทางราชการ ในการศึกษาวิชาเข้ารับราชการตามสัญญาการบรรจุผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ชำนาญการ และผู้ใช้ฝีมือ และการบรรจุในกรณีที่มีเหตุพิเศษซึ่งไม่จำเป็นต้องดำเนินการ สอบแข่งขัน ก.ร. จะคัดเลือกบรรจุก็ได้

การสอบแข่งขันตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.ร. เป็นผู้ดำเนินการสอบ โดยเปิดโอกาสให้ผู้มีคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา 24 และมีคุณสมบัติเฉพาะ สำหรับตำแหน่งตามที่ ก.ร. กำหนดตามมาตรา 20 เข้าสมัครสอบได้ และให้สอบสำหรับบรรจุในตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 4 ลงมา ทั้งนี้ หลักสูตรและ วิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบแข่งขัน ตลอดจนเกณฑ์การตัดสิน การขึ้นบัญชี และการยกเลิกบัญชีผู้สอบแข่งขัน ได้ ให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด

มาตรา 23 ผู้สมัครสอบแข่งขันในตำแหน่งใด ต้องมีคุณสมบัติทั่วไป ตามมาตรา 24 หรือได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 25 และต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นตามที่ ก.ร. กำหนดตาม มาตรา 20 ด้วย

สำหรับผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา 24 (4) ให้มีสิทธิสมัคร สอบแข่งขันได้ แต่จะมีสิทธิได้รับบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ ในตำแหน่งที่สอบแข่งขันได้ต่อเมื่อพ้นจากตำแหน่งข้าราชการการเมืองแล้ว

มาตรา 24 ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ ต้องมีคุณสมบัติทั่วไปดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) อายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี
- (3) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- (4) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง
- (5) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถ จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.
- (6) ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสั่งให้พักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา หรือ ตามกฎหมายอื่น
- (7) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (8) ไม่เป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว
- (9) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (10) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษ ให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากรัฐวิสาหกิจ
- (11)* ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษปลดออกเพราะกระทำผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภาหรือตามกฎหมายอื่น
- (12) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออกเพราะกระทำผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา หรือตามกฎหมายอื่น

[ความใน (11) ของมาตรา 24 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535]

มาตรา 25 ผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 24 (7) (8) หรือ (9) ก.ร.อาจพิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการได้ ส่วนผู้ที่ขาดคุณสมบัติตาม มาตรา 24 (10) หรือ (11) ถ้าผู้นั้นได้ออกจากงาน หรือออกจากราชการ ไปเกินสองปีแล้ว หรือผู้ที่ขาดคุณสมบัติตาม มาตรา 24 (12) ถ้าผู้นั้นได้ ออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกินสามปีแล้ว และมีใจเป็นกรณีออก จากงานหรือออกจากราชการ เพราะกระทำผิดในกรณีทุจริตต่อหน้าที่ ก.ร. อาจพิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการได้ มติของ ก.ร. ในการประชุม ปรีกษายกเว้นเช่นนี้ต้องเป็นเอกฉันท์ การลงมติให้กระทำโดยลับ

มาตรา 26 ผู้สอบแข่งขันได้ ซึ่งอยู่ในลำดับที่จะได้รับบรรจุและแต่งตั้ง ถ้าปรากฏว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา 24 โดยไม่ได้รับการ ยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 25 หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะ สำหรับตำแหน่งตามที่ ก.ร. กำหนดตามมาตรา 20 อยู่ก่อนหรือภายหลัง การสอบแข่งขัน จะบรรจุและแต่งตั้งผู้นั้นมิได้

มาตรา 27 ผู้ใดได้รับบรรจุเข้ารับราชการแล้ว หากภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา 24 โดยไม่ได้รับการ ยกเว้น ในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 25 หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับ ตำแหน่งที่ ก.ร. กำหนดตามมาตรา 20 โดยไม่ได้รับอนุมัติจาก ก.ร. ตามมาตรา 33 อยู่ก่อนก็ดี มีกรณีต้องหาอยู่ก่อนและภายหลังเป็นผู้ขาด คุณสมบัติเนื่องจากกรณีต้องหานั้นก็ดี ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการกระทบกระเทือนถึงการใด ที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการ ได้รับเงินเดือนก่อนมีคำสั่งให้ออกนั้น และถ้าการเข้ารับราชการเป็นไปโดยสุจริตแล้ว ให้ถือว่าเป็น การสั่งให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมาย ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา 28 การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการ รัฐสภาสามัญ และการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้ผู้มีอำนาจ ดังต่อไปนี้ เป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(1) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 10 และ ระดับ 11 ให้ประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา หรือประธานสภา ผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี ด้วยความเห็นชอบของ ก.ร. เป็นผู้มีอำนาจสั่ง บรรจุ และนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(2) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ให้ประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(3) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 8 ลงมา ให้หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและ แต่งตั้ง

[มาตรา 28 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535]

มาตรา 29 ผู้สอบแข่งขันได้ และผู้ได้รับคัดเลือก ผู้ใดได้รับบรรจุเข้าเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญในตำแหน่งใด ให้ทดลอง ปฏิบัติ หน้าที่ราชการในตำแหน่งนั้นเป็นเวลาตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. ในระหว่างเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ถ้า ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าผู้นั้น มีความประพฤติไม่ดีหรือไม่มีความรู้หรือไม่มีความสามารถเหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการใน ตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง หรือเมื่อครบกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาทำรายงานผลการทดลองปฏิบัติ หน้าที่ราชการของผู้นั้นเสนอตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ ตามวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.

เมื่อได้รับรายงานจากผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุพิจารณาว่าผู้นั้นมีความประพฤติ ความรู้ และ ความสามารถเหมาะสม ที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งหรือไม่ ถ้าเห็นว่าไม่ควร ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ ราชการต่อไปหรือควรให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ต่อไปอีกกระยะหนึ่ง จะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ หรือสั่งให้ทดลองปฏิบัติ หน้าที่ราชการต่อไปก็ได้ แต่ถ้าเห็นว่าผู้นั้นควรรับราชการต่อไปได้เมื่อครบกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้ผู้มีอำนาจ สั่งบรรจุรายงานให้ ก.ร. ทราบตามวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.

ผู้อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งใด ถ้าได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นให้เริ่มทดลองปฏิบัติหน้าที่ ราชการตามวรรคหนึ่งใหม่

ผู้ซึ่งถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะมีความประพฤติไม่ดีหรือไม่มีความรู้ หรือไม่มีความสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ ในตำแหน่งที่ได้รับ แต่งตั้งตามวรรคสอง ให้ถือเสมือนหนึ่งว่าไม่เคยเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือการรับเงินเดือน หรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับในระหว่างที่ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ราชการ

มาตรา 30 การย้ายข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ดำรงตำแหน่งใดไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่น ต้องแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใน ระดับ เดียวกัน

การย้ายข้าราชการรัฐสภาสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ในระดับที่ต่ำกว่าเดิม และการย้ายข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้มิได้ ดำรง ตำแหน่งที่ ก.ร.กำหนดตามมาตรา 20 ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ ก.ร.กำหนดตามมาตรา 20 จะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับอนุมัติ จาก ก.ร. แล้ว

มาตรา 31 การเลื่อนข้าราชการรัฐสภาสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นตำแหน่งใดให้เลื่อนและแต่งตั้ง จากผู้สอบ แข่งขันเพื่อดำรงตำแหน่งนั้นได้ หรือจากผู้ที่ได้รับการประเมินสมรรถภาพแล้ว ปรากฏว่าเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และความเหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ ราชการในตำแหน่งนั้น ได้

กรณีใดจะเลื่อนและแต่งตั้งจากผู้สอบแข่งขันได้ หรือจากผู้ที่ได้รับการประเมินสมรรถภาพให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด

การสอบแข่งขันเพื่อเลื่อนข้าราชการรัฐสภาสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งในระดับ 2 และระดับ 3 ให้สอบร่วมกับการ สอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการตามมาตรา 22 ส่วนการสอบแข่งขันเพื่อเลื่อนข้าราชการ รัฐสภาสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งในระดับ 4 ขึ้นไป

ให้ ก.ร. กำหนด ผู้ดำเนินการสอบแข่งขัน หลักสูตรและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบแข่งขัน ตลอดจนเกณฑ์การตัดสิน การขึ้นบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ และการยกเลิกบัญชี ผู้สอบแข่งขันได้

การประเมินสมรรถภาพของข้าราชการรัฐสภาสามัญให้ดำเนิน การตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร.กำหนด

มาตรา 32 การบรรจุและการเลื่อนตำแหน่งข้าราชการรัฐสภา สามัญจากผู้สอบแข่งขันได้ ให้ผู้มีอำนาจบรรจุและแต่งตั้ง บรรจุและแต่งตั้งตามลำดับที่ในบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ ส่วนการเลื่อนตำแหน่งจากผู้ได้รับการประเมินสมรรถภาพ ให้เลื่อนและ แต่งตั้งได้ตามความเหมาะสม

มาตรา 33 ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการรัฐสภา สามัญตำแหน่งใด ต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ตามที่ ก.ร. กำหนดในมาตรา 20

ในกรณีที่มีความจำเป็น ก.ร. อาจอนุมัติให้แต่งตั้งข้าราชการ รัฐสภาสามัญที่มีคุณสมบัติเฉพาะต่างไปจากที่กำหนดไว้ใน มาตรา 20 ก็ได้

ในกรณีที่ ก.ร. กำหนดให้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพใด เป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ให้หมายถึงปริญญา หรือประกาศนียบัตร วิชาชีพที่ ก.ร.รับรอง

มาตรา 34 การแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญให้ดำรงตำแหน่งที่ ก.ร.ยังมิได้กำหนดตามมาตรา 20 จะกระทำมิได้

มาตรา 35 ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา 30 มาตรา 31 และมาตรา 40 แล้ว หากภายหลัง ปรากฏว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้ง สั่งแต่งตั้งผู้นั้นให้กลับไปดำรงตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งระดับเดียวกันที่ต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะที่ผู้นั้นมีอยู่

มาตรา 36 การเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาสามัญ โดยปกติให้ส่งเลื่อนได้ปีละหนึ่งขั้น และเลื่อนได้ไม่เกินขั้นสูงของระดับที่ ผู้นั้นได้รับเงินเดือนอยู่ โดยคำนึงถึงคุณภาพและปริมาณของงานที่ได้ปฏิบัติมา การรักษาวินัย ตลอดจนความสามารถ ความอดสาหัสในการ ปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.

การเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาสามัญในกรณีพิเศษเกินกว่าหนึ่งขั้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร. และให้ เสนอ ก.ร. เพื่อพิจารณาอนุมัติเป็นราย ๆ ไป

การเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้ผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา 28 แล้วแต่กรณี เป็นผู้พิจารณาและสั่งเลื่อน [ความในวรรคสามของมาตรา 36 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535]

มาตรา 37 ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดถึงแก่ความตายเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ก.ร. จะพิจารณาอนุมัติให้เลื่อนขึ้นเงินเดือนเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญก็ได้ การเลื่อนเงินเดือนในกรณีเช่นนี้ จะเลื่อนเกินกว่าขั้นสูงของระดับที่ผู้นั้นได้รับ เงินเดือนอยู่ก็ได้

มาตรา 38 ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 28 มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการ รัฐสภาสามัญประจำส่วนราชการสังกัดรัฐสภาเป็นการชั่วคราว โดยให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่เดิมได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.

การสั่งและการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้เกี่ยวกับข้าราชการ รัฐสภาสามัญตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด

มาตรา 39 การโอนข้าราชการรัฐสภาสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญในต่างส่วนราชการที่สังกัดรัฐสภา อาจ กระทำได้เมื่อส่วนราชการเจ้าสังกัดทั้งสองฝ่ายได้ตกลงยินยอมในการ โอนนั้นแล้ว โดยให้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ไม่สูงกว่าเดิมและรับเงินเดือนในขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม เว้นแต่การโอนข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้สอบแข่งขันได้ สอบคัดเลือกได้หรือ ได้รับคัดเลือก ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่ ก.ร.กำหนด

การ โอนข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้มีได้ดำรงตำแหน่งที่ ก.ร.กำหนดตามมาตรา 20 ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการ รัฐสภาสามัญที่ ก.ร. กำหนดตามมาตรา 20 ในต่างส่วนราชการที่สังกัดรัฐสภา จะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.ร. แล้ว ในการ นี้ให้ ก.ร. พิจารณาโดยคำนึงถึง ประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ และให้ ก.ร. กำหนดระดับของตำแหน่งที่จะแต่งตั้งและเงินเดือนที่จะให้ได้รับด้วย

มาตรา 40 การ โอนข้าราชการตามกฎหมายอื่น หรือพนักงานเทศบาลมาบรรจุเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ อาจกระทำได้ถ้า เจ้าตัว สมัครงใจ โดยผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 28 แล้วแต่กรณี ทำความตกลงกับเจ้าสังกัด แล้วเสนอ ก.ร. เพื่อพิจารณาอนุมัติ ทั้งนี้ จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับใด และได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้ ก.ร. เป็นผู้พิจารณา กำหนด แต่เงินเดือนที่จะให้ได้รับจะต้องไม่ สูงกว่าข้าราชการรัฐสภาสามัญ ที่มีคุณวุฒิ ความสามารถ และความชำนาญงานในระดับเดียวกัน

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการ ให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้ที่โอนมาตามวรรคหนึ่งในขณะที่เป็นข้าราชการหรือ พนักงานเทศบาลนั้นเป็นเวลาราชการของข้าราชการรัฐสภาสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

การโอนข้าราชการการเมือง ข้าราชการวิสามัญ พนักงานเทศบาล วิสามัญ และข้าราชการที่อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการมาเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญตามพระราชบัญญัตินี้จะกระทำมิได้

[มาตรา 40 วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535]

มาตรา 41 ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหารโดยไม่มีความเสียหายแล้วประสงค์จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ ในส่วนราชการสังกัดรัฐสภาตามเดิมภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันพ้นจากราชการทหาร ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 28 สั่งบรรจุแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด

ข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งได้รับบรรจุเข้ารับราชการตามวรรคหนึ่ง ให้มีสิทธิได้นับวันรับราชการก่อนถูกสั่งให้ออกจากราชการ รวมกับวันรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารและวันรับราชการ เมื่อได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการเป็นเวลาราชการติดต่อกันเพื่อประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ และตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการเสมือนว่า ผู้นั้นมิได้เคยถูกสั่งให้ออกจากราชการ

ข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไปในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง ทั้งนี้ให้นำมาตรา 29 มาใช้บังคับอนุโลม

[มาตรา 41 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535]

มาตรา 41 ทวิ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดได้รับอนุมัติจาก ก.ร. ให้ออกจากราชการไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นสำหรับการ คำนวณบำเหน็จบำนาญเหมือนเต็มเวลาราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ถ้าผู้นั้นกลับเข้ารับราชการภายในกำหนดเวลาที่สืบนับแต่วันออกจากราชการไปปฏิบัติงานดังกล่าวให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 28 สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่ ก.ร. กำหนด

[มาตรา 41 ทวิ เพิ่มเติมความโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535]

มาตรา 42 ข้าราชการรัฐสภาสามัญลาออกจากราชการเพื่อสมัครรับเลือกตั้งประสงค์จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญใน ส่วนราชการ สังกัดรัฐสภาตามเดิม ถ้าข้าราชการผู้นั้นได้แสดงความจำนงไว้ในขณะที่ลาออกว่าจะกลับเข้ามารับราชการ และระยะเวลาที่ออกจากราชการไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 28 สั่งบรรจุ แต่งตั้ง และให้ได้รับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด

ข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไปสมัครรับเลือกตั้ง เมื่อได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งแล้วให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไปในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง ทั้งนี้ให้นำมาตรา 29 มาใช้บังคับ

มาตรา 43 ข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลผู้ใดออกจากราชการ หรือออกจากงานไปแล้ว ถ้าสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ และทางราชการต้องการจะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ส่วนราชการ สังกัดรัฐสภาเสนอ ก.ร. เพื่อพิจารณา

อนุมัติ ทั้งนี้ จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับใดและได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้ ก.ร. เป็นผู้พิจารณากำหนด แต่เงินเดือนที่จะให้ได้รับจะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการรัฐสภาสามัญที่มีคุณวุฒิ ความสามารถ และความชำนาญงานในระดับเดียวกัน

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการ ให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้เข้ารับราชการตามวรรคหนึ่งในขณะที่เป็นข้าราชการ หรือพนักงานเทศบาลนั้นเป็นเวลาราชการของข้าราชการรัฐสภาสามัญ ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการการเมือง ข้าราชการวิสามัญ พนักงานเทศบาลวิสามัญ และผู้ซึ่งออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

มาตรา 44 ข้าราชการรัฐสภาสามัญออกจากราชการเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
- (3) ได้รับอนุญาตให้ลาออก หรือลาออกตามมาตรา 45 วรรคสอง
- (4) ถูกสั่งให้ออกตามมาตรา 46 มาตรา 46 ทวิ มาตรา 46 ตริ และมาตรา 46 จัตวา
- (5) ถูกลงโทษไล่ออก หรือปลดออก

วันออกจากราชการตาม (4) หรือ (5) ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ร. กำหนด

การต่อเวลาราชการให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญที่ต้องออกจากราชการตาม (2) รับราชการต่อไปอีกจะกระทำมิได้

[มาตรา 44 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535]

มาตรา 45 ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่ง เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 28 เป็นผู้พิจารณา เมื่อผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา 28 สั่งอนุญาตแล้ว จึงให้ออกจากราชการตามคำสั่ง

ในกรณีที่ข้าราชการรัฐสภาสามัญขอลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง ให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ ยื่นใบลาออกต่อผู้บังคับบัญชา

ในกรณีที่ผู้ขอลาออกมีเรื่องถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย หรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญา ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตลาออกจะสั่งอนุญาตให้ลาออกก็ได้ โดยมีเงื่อนไขว่าเมื่อสอบสวนพิจารณาแล้วได้ความว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้ลาออกกระทำผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการสั่งลงโทษหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ตรงตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ การลาออกในกรณีนี้ยังไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ

มาตรา 46 ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 28 มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการ รัฐสภาสามัญออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ได้ แต่ในการสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ เหตุทดแทน นอกจากให้ทำได้ในกรณีที่ระบุไว้ในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว ให้ทำได้ในกรณีต่อไปนี้ด้วย คือ

(1) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ ถ้าผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

(2) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดสมัคร ไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(3) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.

(4) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา 24 (1) (4) หรือ (5) ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(5) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 28 สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

[มาตรา 46 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535]

มาตรา 46 ทวิ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหา หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ และผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 28 เห็นว่ากรณีมีมูล ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าว สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยไม่ชักช้า ในการสอบสวนนี้จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้ออกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วยเมื่อได้มีการสอบสวนพิจารณาแล้ว และผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเห็นสมควรให้ออกจากราชการก็ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้ ทั้งนี้ ให้นำมาตรา 55 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นได้สอบสวน หรือคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนในกรณีที่เกี่ยวข้อง หรือพนักงานสอบสวนได้สอบสวนทางอาญา หรือศาลได้มีคำพิพากษาเกี่ยวกับเรื่องที่จะต้องสอบสวนตามวรรคหนึ่งอยู่แล้ว คณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งจะนำสำนวนการสอบสวนของผู้บังคับบัญชาชั้นต้น สำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน สำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน สำนวนของพนักงานอัยการ สำนวนการพิจารณาของศาล หรือสำเนาคำพิพากษาอย่างหนึ่งอย่างใดมาใช้เป็นสำนวนการสอบสวนและทำความเข้าใจกับผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยถือว่าได้มีการสอบสวนตามวรรคหนึ่งแล้วก็ได้ แต่ทั้งนี้ ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้ออกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.

ในกรณีที่เป็นกรณีที่น่าประหลาดใจตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. จะดำเนิน การตามวรรคหนึ่งโดยไม่สอบสวนก็ได้

[มาตรา 46 ทวิ เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535]

มาตรา 46 ตร ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดมีกรณีถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 53 และการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 28 เห็นว่ากรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างอื่นว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษตามมาตรา 53 ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูก สอบสวนเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้

[มาตรา 46 ตร เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535]

มาตรา 46 จัตุวา เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดต้องรับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 28 จะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนก็ได้

[มาตรา 46 จัตุวา เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535]

มาตรา 47 การออกจากราชการของข้าราชการรัฐสภาสามัญ ตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 10 ขึ้นไป ในกรณีถูกลงโทษ ให้นำความกราบบังคมทูล เพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่ง ส่วนการออกจากราชการ ในกรณีอื่นให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ

มาตรา 48 ข้าราชการรัฐสภาสามัญต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ร. ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย จักต้องได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 50

มาตรา 49 ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ส่งเสริมและดูแลระมัดระวัง ให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตามวินัย

ถ้าผู้บังคับบัญชาว่าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาคนใดกระทำผิดวินัย จะต้องดำเนินการทางวินัยทันที ถ้าเห็นว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยที่จะต้องได้รับโทษและ อยู่ในอำนาจของตนที่จะลงโทษได้ให้สั่งลงโทษ แต่ถ้าเห็นว่าผู้นั้นควรจะต้องได้รับโทษสูงกว่าที่ตนมีอำนาจสั่งลงโทษ ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของผู้กระทำผิดวินัยเหนือขึ้นไป เพื่อให้พิจารณาดำเนินการสั่งลงโทษตามควรแก่กรณี

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรานี้โดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

มาตรา 50 โทษผิดวินัยมี 5 สถาน คือ

- (1) ภาคทัณฑ์
- (2) ตัดเงินเดือน
- (3) ลดขั้นเงินเดือน
- (4) ปลดออก
- (5) ไล่ออก

[มาตรา 50 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535]

มาตรา 51 การลงโทษข้าราชการรัฐสภาสามัญ ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด ในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยในกรณีใด ตามมาตราใด

มาตรา 52 ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยหรือมีเหตุอันควรลดหย่อน ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน

ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและเป็นความผิดครั้งแรก ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยว่ากล่าวตักเตือน หรือให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือไว้ก่อนก็ได้

การลงโทษตามมาตรานี้ ผู้บังคับบัญชาจะมีอำนาจสั่งลงโทษ ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.

มาตรา 53 ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดถูกกล่าวหาหรือมีกรณี เป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. ให้ ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 28 แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ในการสอบสวนนี้จะต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วย เมื่อได้มีการสอบสวนแล้วและผู้บังคับบัญชาดังกล่าวพิจารณาเห็นว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. ก็ให้สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบ การพิจารณาลดโทษให้ก็ได้แต่ ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก ผู้ถูกสั่งปลดออกตามมาตรานี้ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

ในการสอบสวนตามวรรคหนึ่งให้นำมาตรา 46 ทวิ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ ก.ร. มีอำนาจออกกฎ ก.ร. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา ระยะเวลาสอบสวนพิจารณา และสั่งลงโทษ การสั่งสอบสวน การมอบหมายให้สอบสวน การตั้งกรรมการสอบสวน ตลอดจนการส่งประเด็นไปสอบสวนพยานบุคคลซึ่งอยู่ต่างท้องที่ การรวบรวมพยานหลักฐาน และกิจการอื่น ๆ เพื่อให้ได้ความจริง

[มาตรา 53 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535]

มาตรา 54 ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ร. หรือได้ ให้ถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือต่อผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย ให้สอบสวน หรือต่อคณะกรรมการสอบสวน ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 28 จะสั่งลงโทษโดยไม่สอบสวนต่อไปก็ได้

มาตรา 55 ให้ผู้บังคับบัญชาผู้สอบสวน ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้สอบสวนและกรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาผู้สอบสวน ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้สอบสวนและกรรมการสอบสวน และโดยเฉพาะให้มี อำนาจดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(1) เรียกให้กระทรวงทบวงกรม หน่วยงานราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐาน ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัด มาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(2) เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่ง เอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(3) ส่งประเด็นไปให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวน เพื่อการนี้ ให้พนักงานสอบสวน ผู้ทำการสอบสวนเป็นกรรมการสอบสวน และให้ถือว่าการสอบสวนของพนักงานสอบสวนเป็นการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน เมื่อได้สอบสวนเสร็จแล้วให้เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนดังกล่าวส่งรายงานที่จำเป็นและพยานหลักฐานต่าง ๆ ทั้งหมดไปยังคณะกรรมการสอบสวน

มาตรา 56 ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำ ความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 28 ก็ยังมีอำนาจสั่ง ลงโทษหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้เป็นไปตามหมวดนี้ได้ เว้นแต่ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้นั้นจะออกจากราชการเพราะเหตุตาย

มาตรา 57 ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกสอบสวน หรือถูกฟ้อง คดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้บังคับบัญชาตาม มาตรา 28 มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ แต่ถ้าภายหลังปรากฏผล การสอบสวนพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิดหรือกระทำผิดไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษ ปลดออกหรือไล่ออก และไม่มีการผิดที่จะต้อง ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกัน ที่ต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะที่ผู้นั้นมีอยู่

เงินเดือนของผู้ถูกสั่งพักราชการ ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น ส่วนในกรณีสั่งให้ออกจากราชการไว้ ก่อน ถ้าปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาเป็นยุติแล้วและผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนมิได้กระทำผิด หรือกระทำผิดไม่ถึงกับ จะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินเดือนในระหว่างถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเสมือนว่าผู้นั้นถูก สั่งพักราชการ

ให้ ก.ร. มีอำนาจออกกฎ ก.ร. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับ การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการ เพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณา

[มาตรา 57 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535]

มาตรา 58 เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษหรือดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดไปแล้ว ให้ส่งรายงานการ ลงโทษหรือการดำเนินการทางวินัยนั้นต่อผู้บังคับบัญชาของข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้นั้นตามลำดับ จนถึงประธานรัฐสภาและให้ ประธานรัฐสการายงานต่อ ก.ร.

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้นั้นซึ่งมีตำแหน่ง เหนือผู้สั่งตามวรรคหนึ่งเห็นว่าการลงโทษหรือการ ดำเนินการทางวินัยนั้น ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวมีอำนาจที่จะสั่งลงโทษ เพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยก โทษ ตามควรแก่กรณีได้ แต่ถ้าจะลงโทษหรือ เพิ่มโทษแล้ว โทษที่ลงหรือเพิ่มขึ้นรวมกับที่สั่งไว้แล้วเดิมต้องไม่เกินอำนาจ ของผู้ซึ่ง สั่งใหม่นั้น

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษหรือดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดแล้ว แต่ผู้บังคับบัญชาตาม มาตรา 28 แล้วแต่กรณี เห็นว่ากรณีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา 53 ถ้าจะต้องสอบสวนตามมาตรา 53 ก่อน ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวมีอำนาจสอบสวนตามมาตรา 53 ในกรณีที่จะต้องลงโทษตาม มาตรา 53 ถ้ามีการตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนไปแล้ว ก็ให้เป็นอันพับไป

[มาตรา 58 วรรคสาม แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2 535]

มาตรา 59 เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษหรือดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญในเรื่องใดไปแล้ว ถ้า ก.ร. พิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องสอบสวนเพิ่มเติม หรือสอบสวนใหม่ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแลให้การเป็นไปตาม

พระราชบัญญัตินี้ ก็ให้ ก.ร. มีอำนาจ สอบสวนเพิ่มเติมหรือสอบสวนใหม่ในเรื่องนั้น ได้ตามความจำเป็น โดยจะสอบสวนเองหรือ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือมอบหมายให้ข้าราชการที่เห็นสมควรสอบสวนแทนก็ได้

มาตรา 60 การอุทธรณ์การอุทลลงโทษของข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้เป็นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.

มาตรา 60 ทวิ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดถูกตั้งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัตินี้ ด้วยเหตุใด ๆ ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้

การร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่ง ให้ร้องทุกข์ต่อ ก.ร. ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง และให้นำมาตรา 60 ตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร. มาใช้บังคับอนุโลม

[มาตรา 60 ทวิ เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535]

มาตรา 60 ตริ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตนในกรณีตามที่ กำหนดในกฎ ก.ร. ผู้นั้นอาจร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาหรือ ก.ร. แล้วแต่กรณี ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ร. เพื่อขอให้แก้ไขหรือแก้ความคับข้องใจได้ ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่มีสิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา 60

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.

[มาตรา 60 ตริ เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535]

หมวด 4

ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง

มาตรา 61 ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองมีดังนี้

- (1) ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา
- (2) ที่พิชการองประธานรัฐสภา
- (3) ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา
- (4) ที่ปรึกษาประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (5) ที่พิชการองประธานวุฒิสภา
- (6) ที่พิชการองประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (7) เลขานุการประธานรัฐสภา
- (8) เลขานุการรองประธานรัฐสภา
- (9) เลขานุการประธานวุฒิสภา
- (10) เลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (11) เลขานุการรองประธานวุฒิสภา

(12) เลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร

(13) เลขานุการผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามวรรคหนึ่งจะมีจำนวนเท่าใด ให้เป็นไปตามอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้
[มาตรา 61 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535]

มาตรา 62 ให้ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

บทบัญญัติตามมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติ บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ บำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2499 มิให้ใช้บังคับแก่การรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองผู้กลับเข้ารับราชการใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้

ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองซึ่งดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย ถ้าได้รับเงินประจำตำแหน่ง หรือเงินเพิ่ม สำหรับสมาชิกรัฐสภาดังกล่าวแล้ว ไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือนและเงินประจำ ตำแหน่งในฐานะข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองอีก

การจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการรัฐสภา ฝ่ายการเมืองให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด
[มาตรา 62 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2538]

มาตรา 63 การแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามมาตรา 61 (1) (2) (3) (4) (5) และ (6) ให้ประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี แต่งตั้งบุคคลซึ่งเห็นสมควรตามเหตุผลในทางการเมืองและต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติทั่วไปที่จะเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญได้ตามมาตรา 24 ยกเว้น (4) และไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

การแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามมาตรา 61 (7) (8) (9) (10) (11) (12) และ (13) ให้ประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภาหรือประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี แต่งตั้งบุคคลซึ่งเห็นสมควรตามเหตุผลในทางการเมืองและต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติทั่วไปที่จะ เป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญได้ตามมาตรา 24 ยกเว้น (4) และไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

[มาตรา 63 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535]

มาตรา 64 ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองออกจากตำแหน่งเมื่อ

(1) ตาย

(2) ลาออก

(3) สำหรับข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามมาตรา 61 (1) (2) (3) (4) (5) และ (6) ผู้แต่งตั้งสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง หรือผู้แต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งหรือเมื่อรัฐสภาสิ้นอายุหรือถูกยุบ

(4) สำหรับข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามมาตรา 61 (7) (8) (9) (10) (11) (12) และ (13) ผู้แต่งตั้งสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง จะโดยมีความผิดหรือไม่มีความผิดก็ตาม หรือประธานหรือรองประธานแห่งสภาที่ผู้นั้นสังกัด หรือผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรพ้นจากตำแหน่ง แล้วแต่กรณี

[มาตรา 64 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535]

หมวด 5

บทเฉพาะกาล

มาตรา 65 บรรดาพระราชบัญญัติ ประกาศของคณะปฏิวัติ พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง กฎ ก.พ. ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งที่ยังคงใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนในส่วนราชการสังกัดรัฐสภา นอกจากที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้มีผลใช้บังคับแก่ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้ หรือ กฎ ก.ร. ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ จะบัญญัติเป็นอย่างอื่น

มาตรา 66 ให้ผู้ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนของส่วนราชการสังกัดรัฐสภาอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามพระราชบัญญัตินี้ และคงดำรงตำแหน่งและมีอัตราเงินเดือนตามที่ได้รับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้เป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญสำหรับข้าราชการการเมือง ให้เป็นข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ส่วนข้าราชการพลเรือนวิสามัญ ให้เป็นข้าราชการรัฐสภาวิสามัญ และให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนวิสามัญมาใช้บังคับ โดยอนุโลม

มาตรา 67 ในระหว่างที่รัฐสภายังไม่ได้เลือกตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนทำหน้าที่ ก.ร. ตามพระราช บัญญัตินี้

มาตรา 68 ในระหว่างที่ ก.ร. ยังมิได้กำหนดตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญตามมาตรา 20 การดำเนินการเกี่ยวกับข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้เสนอ ก.ร. พิจารณานุมัติเป็นราย ๆ ไป

มาตรา 69 การใดหรือสิทธิใดที่ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามมาตรา 66 กระทำหรือมีอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นการกระทำหรือสิทธิตามพระราชบัญญัตินี้

การใดที่ทางราชการได้ดำเนินการเกี่ยวกับข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ตามมาตรา 66 ไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนก่อน วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีปัญหาตามมาตรา นี้ ให้ ก.ร. เป็นผู้วินิจฉัย

มาตรา 70 การใดที่เคยดำเนินการได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และมีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ จะดำเนินการได้ประการใด ให้เป็นไปตามที่ ก.ร.กำหนด โดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

*บัญชีอัตราเงินเดือนและบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการ รัฐสภาฝ่ายการเมือง ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2538 โดยแยกไปบัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะแล้ว]

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันข้าราชการ ที่ปฏิบัติราชการให้แก่สภานิติบัญญัติ ยังอยู่ภายใต้การควบคุมของหน่วยราชการของฝ่ายบริหารเพราะมีฐานะเป็นข้าราชการพลเรือน แต่โดยสภาพของการปฏิบัติราชการ ควรจะอยู่ภายใต้การควบคุมของสภานิติบัญญัติโดยตรง เพราะจะทำให้สภานิติบัญญัติสามารถปรับปรุงระเบียบปฏิบัติราชการ ของข้าราชการในสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาให้มีประสิทธิภาพ และอำนวยความสะดวกให้แก่ราชการของสภานิติบัญญัติได้มากยิ่งขึ้น จึงสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภาโดยเฉพาะ และเพื่อการนี้จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น
บทเฉพาะกาล

พระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521

มาตรา 5 ให้ประธานรัฐสภาประกาศปรับอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้เข้าระดับและขั้นเงินเดือนตามบัญชี อัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญหมายเลข 1 ท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้สอดคล้องกับการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

มาตรา 6 ข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ 7 ผู้ใดได้รับเงินเดือนขั้น 11 ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.2518 อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้นั้นคงดำรงตำแหน่งระดับ 7 ต่อไป แต่ให้ได้รับเงินเดือนเท่ากับเงินเดือนขั้น 9 ของระดับ 8 ตามบัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญหมายเลข 1 ท้ายพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือว่าเงินเดือนที่ได้รับนั้นเป็นเงินเดือนขั้นสูงของตำแหน่งระดับ 7 เว้นแต่จะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับที่สูงขึ้น

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งอาจได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2522 ขึ้นรับเงินเดือนระดับ 7 ขั้น 11 ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา 7 ภายใต้งบบังคับมาตรา 6 บรรดาอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญที่อ้างถึงในกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง มติคณะรัฐมนตรี หรือ กฎ ก.ร. หรือในการกำหนดของ ก.ร. ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ให้ถือว่าเป็นการอ้างถึงอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญ ตามบัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับ ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญ หมายเลข 1 ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ในระดับและขั้นเงินเดือนตามที่ประธานรัฐสภาประกาศตามมาตรา 5

มาตรา 8 เพื่อประโยชน์ในการบรรจุบุคคลซึ่งเคยเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 และออกจากราชการ ไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับกลับเข้ารับราชการ ให้ปรับอัตราเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการ ให้เข้าระดับและขั้นเงินเดือนตามที่ประธานรัฐสภาประกาศตามมาตรา 5 สำหรับบุคคลซึ่งได้รับเงินเดือนระดับ 7 ขั้น 11 อยู่ในขณะที่ยังออกจากราชการ ให้นำมาตรา 6 มาใช้บังคับแก่การปรับอัตราเงินเดือนดังกล่าวโดยอนุโลม

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจาก อัตราเงินเดือนของข้าราชการฝ่ายรัฐสภาไม่ได้ส่วนสัมพันธ์กับอัตราเงินเดือนของข้าราชการประเภทอื่น ๆ ที่ได้รับการปรับปรุงไปแล้ว สมควรแก้ไข ปรับปรุงอัตราเงินเดือนข้าราชการฝ่ายรัฐสภาให้เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

[รก.2521/103/17พ/27 กันยายน 2521]

พระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2531

มาตรา 6 อัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่าย การเมืองให้เป็นไปตามบัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภา ฝ่ายการเมือง บัญชี ก.ท้ายพระราชบัญญัตินี้ และเมื่อ ได้มีพระราชกฤษฎีกาประกาศใช้บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการการเมือง บัญชี ข. บัญชีอัตรา เงินเดือนข้าราชการการเมือง บัญชี ค. หรือบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการ การเมือง บัญชี ง. ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมืองแล้ว ให้ประธานรัฐสภาประกาศปรับใช้อัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ตามบัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง บัญชี ข. บัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภา ฝ่ายการเมือง บัญชี ค. หรือบัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง บัญชี ง. ให้สอดคล้องกัน

มาตรา 8 การปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาสามัญให้เข้าระดับและขั้นเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน ตาม มาตรา 20 ทวิ ให้เป็นไปตามบัญชีกำหนดการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการ พลเรือนและตามระยะเวลาที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

เมื่อปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาสามัญตามวรรคหนึ่งแล้ว เฉพาะข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ได้รับเงินเดือนต่ำกว่าขั้นต่ำหรือสูงกว่าขั้นสูงของระดับ ให้ได้รับเงินเดือนในขั้นตามที่กำหนดไว้ในบัญชีกำหนดการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน

ข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งได้เลื่อนตำแหน่งนับแต่วันปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาสามัญตามวรรคหนึ่ง ถ้าได้รับเงินเดือนต่ำกว่าขั้นต่ำของระดับที่ได้เลื่อนตามบัญชีกำหนดการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนให้ได้รับเงินเดือนในขั้นต่ำของบัญชีกำหนดการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน แต่ถ้าได้รับเงินเดือนสูงกว่าขั้นต่ำของระดับที่ได้เลื่อนตามบัญชีกำหนดการปรับ อัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน ก็ให้ได้รับเงินเดือนในขั้นที่ได้รับอยู่

การรับเงินเดือนในขั้นต่อ ๆ ไปของข้าราชการรัฐสภาสามัญตามวรรคสองและวรรคสาม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะรัฐมนตรี กำหนด

มาตรา 9 เพื่อประโยชน์ในการบรรจุบุคคลซึ่งเคยเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 และออกจากราชการไปก่อนวันที่บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนใช้บังคับกลับเข้ารับราชการให้ ปรับอัตราเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการให้เข้าระดับและขั้นเงินเดือนตามบัญชีกำหนดการปรับอัตราเงินเดือนที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

มาตรา 10 ในระหว่างที่ยังมิได้ตราพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บัญชี อัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน บัญชี ก. ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการพลเรือน ให้หน้าบัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญ หมายเลข 3 ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521 มาใช้บังคับไปพลางก่อน

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองในบัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521 ได้ใช้มาเป็นเวลานานไม่เหมาะสมกับสภาพของตำแหน่งและภาวะการครองชีพในปัจจุบันสมควรปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองเสียใหม่ และเนื่องจากอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันตรงกับอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนอยู่แล้ว จึงสมควรแก้ไขให้ถือตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน โดยอนุโลม เพื่อให้การปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนในอนาคต มีผลถึงข้าราชการรัฐสภาสามัญด้วยโดยไม่ต้องแก้ไขกฎหมาย รวมทั้งให้มีการให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองแต่ละบัญชีได้ตาม ความเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

[รก.2531/181/60พ/7 พฤศจิกายน 2531]

พระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535

มาตรา 27 ให้กรรมการซึ่งรัฐสภาเลือกจากประธานคณะกรรมการสิทธิการสามัญประจำสภาและผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับดำรงตำแหน่งอยู่ต่อไปจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งหรือครบวาระ แล้วแต่กรณี แต่ต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 28 นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจนถึงวันก่อนวันที่ประกาศรัฐสภาแบ่งส่วนราชการของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรตามกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภาใช้บังคับ

(1) ให้เลขาธิการรัฐสภาดำรงตำแหน่งกรรมการและเลขานุการ ก.ร. ตามมาตรา 6 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ ฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

(2) การบรรจุและแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งระดับ 10 และ ระดับ 11 ตามมาตรา 28 (1) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธาน รัฐสภาด้วยความเห็นชอบของ ก.ร. เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ และนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง

(3) การบรรจุและแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ตามมาตรา 28 (2) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานรัฐสภา เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(4) การบรรจุและแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 8 ลงมาตามมาตรา 28 (3) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้เลขาธิการรัฐสภา เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(5) การเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 9 ขึ้นไปตามมาตรา 36 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้พิจารณา และสั่งเลื่อน

(6) การเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 8 ลงมา ตามมาตรา 36 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้เลขาธิการรัฐสภาเป็นผู้พิจารณา และสั่งเลื่อน

(7) การโอนข้าราชการตามมาตรา 40 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานรัฐสภาหรือเลขาธิการรัฐสภา แล้วแต่กรณี ทำความตกลงกับเจ้าสังกัดแล้วเสนอ ก.ร. เพื่อพิจารณาอนุมัติ

มาตรา 29 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 24 (11) และมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 มาใช้บังคับแก่ผู้เคยถูกลงโทษให้ออกเพราะกระทำผิดวินัยก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
[รก. 2535/35/50/3 เมษายน 2535]

พระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2538

มาตรา 4 ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ โดยที่ได้มีการแยกบัญชีอัตราเงินเดือนและบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองไปบัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะแล้ว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภาให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้
[รก.2538/1ก/51/1 มกราคม 2538]